

30.03.2020 – 03.04.2020 r.

Temat tygodnia: Wiosenne przebudzenia.

Poniedziałek 30.03.2020 r.

Drodzy Rodzice przesyłam Państwu dwa opowiadania. Jedno opowiadanie jest dla dzieci 4 – letnich, natomiast drugie dla dzieci 5 – letnich.

Opowiadanie dla 4 – latków

Opowiadanie Barbary Szelągowskiej „Leniwa cebulka”. Książka, strona 56 – 57.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-aplus-ks/mobile/index.html#p=58>

Powoli zbliżała się wiosna. Tak naprawdę chyba wcale jej się nie śpieszyło. Za oknem raz prószył śnieg, a raz kropił deszcz. Nic nie zapowiadało zmiany pogody, mimo że marzec powoli dobiegał końca. Pani poprosiła dzieci o przyniesienie do przedszkola plastikowych doniczek. Zaraz po śniadaniu grupa Olka wyruszyła do sklepu ogrodniczego i zakupiła cebulki. – Proszę pani, co będziemy robić z tymi cebulkami? – zapytała zaciekawiona Kasia po powrocie ze sklepu.

– Kasiu, to właśnie na wiosnę co roku przyroda budzi się do życia. Jeżeli swoją cebulkę wsadzisz do doniczki z ziemią, po kilku dniach wykiełkuje z niej szczypiorek.

– Ale chyba trzeba będzie ją podlewać – dodał Olek.

– Zgadza się, Olku. Musimy także postawić nasze doniczki z cebulkami na parapecie najbardziej nasłonecznionego okna. Wszystkie rośliny potrzebują światła, inaczej nie urosną. Czyli roślinom potrzebne są ziemia, woda i światło. Kto już posadził swoją cebulkę – tak jak pokazywałam – może ją podlać i postawić na parapecie. Myślę, że gdy wiosna zobaczy nasze roślinki, od razu zagości u nas na dobre.

– Moja na pewno wyrośnie pierwsza – przechwalał się Bartek.

– Nie. Ja swoją lepiej podlałam – zawołał Maciek.

– Ale moja była największa – dodał Olek.

Minęło kilka dni. Wszystkie dzieci sumiennie podlewały kiełkujące roślinki i je porównywały. Olek bardzo się martwił, bo tylko jemu nie chciało nic wyrosnąć.

– Jakaś leniwa ta twoja cebulka – żartował z Olka Bartek.

– Spójrz, jaka moja jest duża. Olkowi zrobiło się bardzo przykro. Wszystkie doniczki zazieleniły się – z wyjątkiem jego. Chłopiec patrzył z zazdrością na rosnące roślinki. Zasmucony, poszedł bawić się samochodami.

– Olek, chodź tu szybko – zawołała Kasia tuż przed obiadem. – Coś się zazieleniło w twojej doniczce. To na pewno szczypiorek! Wszystkie dzieci zaczęły z uwagą oglądać doniczkę chłopca.

– To naprawdę szczypiorek. Hura! Nareszcie! – zawołał uszczęśliwiony. – A już myślałem, że tylko ja nie będę miał czym przywitać wiosny.

– Widzicie, dzieci, warto było czekać – powiedziała pani. – W końcu nikt się tak nie cieszył jak Olek.

Po przeczytaniu zadajemy dziecku pytania na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

- Co robiły dzieci z grupy Olka?

– Powiedzcie, co jest potrzebne do wzrostu roślin.

Można kontynuować rozmowę. Pytamy dzieci, co według nich oznacza powiedzenie „Rosnąć jak szczypiorek na wiosnę”. Można także dopytać czy dzieci dobrze zapamiętały kolejność czynności wykonywanych podczas sadzenia cebuli.

Opowiadanie dla 5 – latków

Zachęcamy do wysłuchania opowiadania, w którym są zawarte informacje o tym, jakie oznaki wiosny zauważyli na spacerze z dziadkiem Ada i Olek. Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce i słuchają opowiadania.

Słuchanie opowiadania S. Karaszewskiego Oznaki wiosny”. Książka, strona 54 – 55.

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_56/mobile/index.html#p=56

– Wstawajcie, śpiochy! – budził dziadek Olka i Adę.

– Mamy już wiosnę! Od dzisiaj mamy tyle samo dnia co nocy, a od jutra dzień będzie coraz dłuższy, a noc coraz krótsza... Aż do wakacji!

– Wiosna, a spać się chce! Jestem senny – wiosenny! – Nie marudź, wstawaj szybko, a nie pożałujesz! I ty Ada, też!

– A mogę dośnić do końca moją bajeczkę?

– Dobrze, daję wam piętnaście minut na obudzenie i wyjście z łóżka!

Po piętnastu minutach dzieci były na nogach, myły buzie i ręce w umywalce, czyściły zęby.

– Ubierajcie się, wychodzimy!

– A co będziemy robić? – spytała Ada.

– Wyruszamy na poszukiwanie wiosny!

– A jak wygląda wiosna? – spytała Ada.

– Za chwilę ją zobaczysz!

Ada wyobraziła sobie wiosnę jako panią w zielonej sukni, z wiankiem na głowie, niosącą koszyk pełen kwiatów. Olek rozglądał się, szukając zwiastunów wiosny.

– Ja tu widzę tylko zimę! Wszędzie śnieg, drzewa są gołe, bez liści, gdzie tu wiosna?

– Tak myślisz? Rozejrzyj się, patrz uważnie, to zobaczysz wiosnę!

Nagle Ada się zatrzymała.

– O, jakie ładne, białe kwiatki! Wyrastają ze śniegu!

– To przebiśniegi! Widzisz, Olku, Ada pierwsza zauważyła wiosnę!

– O, a tam takie fioletowe kwitną! Ale ich dużo!

– To są przylaszczki! Dwa punkty dla Ady! Ada, dumna, rozglądała się wszędzie.

– O, jeż wyłazi spod gałęzi!

– Obudził się ze snu zimowego!

– O, baze rosną na wierzbie!

– Brawo, Olku, to też oznaki wiosny!

Na polu, między płatami topniejącego śniegu, zieleniło się coś jak trawa.

– O zielone rośliny! – zawołał Olek.

– To wschodzi ozimina – zboże zasiane jesienią, które przezimowało na polu!

– O, leć jaskółki!

– Brawo! Jedna jaskółka nie czyni wiosny, ale całe stadko – tak! – powiedział dziadek.

– Jedna jaskółka mogła przezimować w norce u kreta, razem z Calineczką! – stwierdziła Ada.

– Wiosną niedźwiedzie budzą się z zimowego snu, wychodzą głodne ze swojej gawry i szukają tłustych małych dziewczynek do jedzenia! – zażartował Olek.

– Ale mnie nie zje, bo powiem, że jestem niesmaczna! – powiedziała Ada, ale na wszelki wypadek rozglądała się dookoła.

– Ada, nie słuchaj go, tu nie ma niedźwiedzi! Co najwyżej mogły się obudzić borsuki i chomiki!

- *Ale one nie jedzą dzieci? – upewniła się Ada.*
- *Z tego co wiem, to nie! – uśmiechnął się dziadek. Dzieci usłyszały głośny dźwięk dochodzący z nad podmokłych łąk.*
- *Co tak hałasuje? – zdziwił się Olek.*
- *To żuraw! Jego klangor niesie się na wiele kilometrów!*
- *Żurawie przyleciały?*
- *Już miesiąc temu! Zawsze przylatują, zanim zacznie się wiosna!*
- *O, bociany, bociany, bociany – zawołała Ada.*
- Wysoko na niebie krążyły bociany. Wracaly do swoich gniazd.*
- *No, to już możemy być pewni, że wiosna nadeszła! – powiedział dziadek.*

Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce. Odpowiadają na pytanie:

- Jakie oznaki wiosny widzieli Olek i Ada na wiosennym spacerze z dziadkiem?

Wskazują na obrazku odpowiednie szczegóły.

4 - latki	5 – latki
	<p>Karta pracy, cz. 4, nr 30</p> <p>Dzieci opowiadają, co dzieje się na obrazku.</p> <p>Dzieci czytają z rodzicem tekst, wstawiając w odpowiednich miejscach nazwy obrazków.</p> <p>Karta pracy, cz. 4, nr 31</p> <p>Dzieci łączą rysunki, których nazwy rozpoczynają się tą samą głoską, kolorują wybrane rysunki, czytają z rodzicem wyraz łopata, układają obok taki sam wyraz z liter odszukanych wśród naklejek.</p>

Wtorek 31.03.2020 r.

„*W poszukiwaniu oznak wiosny*” – zachęcamy dzieci, aby podczas pobytu na dworze czy spaceru zaobserwowały zmiany jakie zachodzą w przyrodzie wraz z nadejściem nowej pory roku jaką jest wiosna. Można porozmawiać o tym z dziećmi, aby wymienić oznaki wiosny.

Włączamy dzieciom piosenkę do wysłuchania. Mogą później opowiedzieć o czym była piosenka i dowolnie potańczyć sobie do niej.

<https://www.youtube.com/watch?v=LFPthrmErcY>

Pokoloruj panią Wiosnę.

4 - latki	5 – latki
	<p>Karta pracy, cz. 4, nr 32</p> <p>Dzieci czytają tekst z rodzicem, nazywają kwiaty, podają ich charakterystyczne cechy, rysują po śladzie, nie odrywając kredki od kartki, kolorują rysunki.</p> <p>Karta pracy, cz. 4, nr 33</p> <p>Dzieci czytają tekst z rodzicem, nazywają ptaki, opisują ich wygląd, kontynuują szlaczek z poprzedniej karty.</p>

Środa 01.04.2020 r.

Wysłuchanie wiersza Iwony Róży Salach „Znak wiosny”.

Wielkie zmiany dziś w ogrodzie,

nie zobaczysz ich na co dzień.

Czy słyszycie, dzieci?

Woda z dachu ciurkiem leci:

kapu, kap, chlapu, chlap,

to na pewno wiosny znak!

Młoda trawa już urosła

i w ogrodzie się zieleni,

taka tylko rośnie wiosną,

odcieniami aż się mieni.

Tam pod płotem jeszcze śnieg,

a w nim co to? Kwiatek?

To przebiśnieg, a więc wiosna.

Wiosna rządzi światem.

Na stodole w wielkim kole

stoi biały bociek,

a skowronek tuż nad boćkiem

śpiewa słodko w locie.

A więc, skoro takie zmiany

zachodzą na świecie,

to na pewno przyszła wiosna,

wiosna przyszła przecież!

Rozmowa na temat wiersza. Pytamy dzieci:

- Jakie znaki wiosny były wymienione w wierszu?

Poniżej przesyłam link do krótkiego filmu edukacyjnego „*Wiosna – pierwsze oznaki w przyrodzie*”.

https://www.youtube.com/watch?v=Wjo_Q1OYTmY

4 - latki	5 – latki
<p>Karta pracy, cz. 2, nr 22 i 23</p> <p>Dzieci oglądają obrazek, mówią, po czym poznajemy, że nadchodzi wiosna. Na każdej kolejnej gałązce rysują o jeden pąk więcej niż na poprzedniej, na każdej kolejnej gałązce rysują o jeden pąk mniej niż na poprzedniej.</p>	<p>Karta pracy, cz. 4, nr 34–35</p> <p>Dzieci przyglądają się obrazkowi, wypowiadają się na jego temat, odszukują wśród naklejek kolorowe, kółeczka, nakleją naklejki na odszukanych na obrazku oznakach wiosny (np. lecące bociany, szpak na drzewie, kwitnąca wierzba, kwitnąca leszczyna, krokusy, kępki trawy, podbiał, sasanki, zawilce, kra na rzece), rysują szlaczek po śladzie.</p> <p>Karta pracy, cz. 4, nr 35</p> <p>Dzieci rysują szlaczek po śladzie, a potem – samodzielnie.</p>

	<p>Karta pracy, cz. 4, nr 36</p> <p>Dzieci rysują po śladach, kolorują rysunki, opowiadają, jak rozwijał się bocian .</p>
--	--

Czwartek 02. 04. 2020 r.

Obejrzenie filmu „Zwiastuny wiosny – rozpoznajemy wiosenne kwiaty” .

<https://www.youtube.com/watch?v=rANDOOonihZg>

4 - latki	5 – latki
<p>Wyprawka plastyczna, karta nr 21 „<i>Gąsienica w wiosennych kolorach</i>”. Klej, nożyczki, naklejka (głowa gąsienicy).</p> <p>Dzieci wycinają z karty kształty gąsienicy, składają kształt prostokąta i nacinają go według instrukcji, skleją gąsienicę w odpowiednim miejscu, przyklejają głowę gąsienicy we wskazanym miejscu.</p> <p>Karta pracy, cz. 2, nr 24</p> <p>Dzieci oglądają obrazki przedstawiające, jak rośnie krokus.</p> <p>Pytamy dzieci, czy wiedzą, jak nazywa się</p>	<p>Karta pracy, cz. 4, nr 37</p> <p>Dzieci nazywają kwiaty przedstawione na rysunkach, kolorują wybrane, opowiadają, jak rozwijał się krokus.</p> <p>Wyprawka plastyczna, karta F. „<i>Zapoznanie ze stadiami rozwoju motyla</i>”.</p> <p>Nożyczki. Dzieci przygotowują kartę z wyprawki, wycinają obrazki. Przyglądają się obrazkom. Omawiają z pomocą rodzica poszczególne stadia rozwoju motyla (jaja, larwa – inaczej gąsienica, poczwarka, dorosły motyl). Motyl cytrynek żyje kilka miesięcy.</p>

kwiat przedstawiony na karcie pracy. Następnie zachęcamy je do opisanie jego wyglądu, pytamy dzieci, co wiedzą na temat krokusów. Dzieci rysują po śladach rysunku krokusów, kolorują rysunek według wzoru, numerują odpowiednio obrazki za pomocą kropek.

Samiczka składa jajeczka i na początku lipca (kiedy dzieci mają wakacje) pojawią się młode motyle. Nie lubią one jednak upałów, więc w środku lata zapadają w drzemkę. Najpierw jednak nabierają sił, pijąc nektar z kwiatów. Budzą się pod koniec lata (kiedy dzieci wracają po wakacjach lub idą do szkoły), znowu zbierają nektar z kwiatów, aby nabrać sił, i latają do listopada. Potem ponownie chowają się w suchych liściach i zapadają w zimową drzemkę, aż do przyjscia wiosny.

Karta pracy, cz. 4, nr 38

Dzieci rysują po prawej stronie taki sam znak, jaki znajduje się po lewej stronie, rysują po śladach.

Karta pracy, cz. 4, nr 39

Dzieci rysują na kołach po prawej stronie takie same linie, jakie są na kołach po lewej stronie, rysują po śladach.

Wyprawka plastyczna , karta B (napisy: widły, grabie, motyka, łopata, sekator, pazurki), **karta C** (obrazki do napisów).

Wyszukiwanie obrazków przedstawiających narzędzia ogrodnicze. Utrwalanie ich nazw.

Dzieci wyszukują wśród przedstawionych na kartach obrazków te, na których widnieją narzędzia ogrodnicze i wycinają je. Wskazują narzędzia, które udało im się zaobserwować podczas spaceru. Dzieci kolejno nazywają narzędzia ogrodnicze przedstawione na obrazkach. Rozpoznają i głośno wymieniają pierwszą głoskę w każdej nazwie.

Piątek 03. 04. 2020 r.

1. Zabawa z elementem równowagi – „*Nie deptaj kwiatów*”. Układamy na podłodze chusteczki higieniczne(to będą kwiatki). Dajemy znak klaśnięciem w dłoń. Dzieci ostrożnie pokonują drogę, w ten sposób, aby nie zdeptać kwiatów. Powtarzamy zabawę kilka razy. Przechodząc, dzieci mogą się pochylić, przyjrzeć poszczególnym kwiatom i je powąchać.
2. Zabawa ruchowa z elementem czworakowania – „*Wiosenny spacer*”. Dzieci są wiewiórkami. Chodzą po dywanie na czworakach, w różnych kierunkach, w poszukiwaniu wiosny. Kiedy rodzic podniesie ręce do góry – drzewo kwitnie. Wiewiórki podchodzą do rodzica (drzewa). Kiedy rodzic opuści ręce, wiewiórki spacerują dalej.
3. Ćwiczenie oddechowe – „*Wiosenne kwiaty*”. Nagranie piosenki „Pobudka z ogródka”.

<https://www.youtube.com/watch?v=uvMa8ihLKco>

Dzieci maszerują w dowolnych kierunkach w rytmie piosenki. Podczas przerwy w muzyce (można przerwać ją w dowolnym momencie) zatrzymują się. Nabierają powietrze nosem, unoszą ręce w górę. Wypuszczają powietrze, opuszczając ręce powoli w dół, równocześnie wymawiają nazwę wybranego przez rodzica wiosennego kwiatka: żonkil, krokus, tulipan.

Dla dzieci 5 – letnich przesyłam kartę pracy . Litera F, f.

F f

F F F F F F F F F F F F F F

F F F F F F F F F F F F F F

F F F F

f f f f f f f f f f f f f f f f

f f f f f f f f f f f f f f f f

f f f f

F f F f F f F f F f F f F f